

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
Pe un an . . . . . 50 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 25 „
Pe un pătrar de an . . . . . 12 $\frac{1}{2}$ „
Un număr . . . . . 1 Leu.

Manuscrisele se adresează redacției
„Foaia Diecezană” iar banii de prenumăra-
țiune și inserțiuni administrației „Tipo-
grafia și Librăria diecezană” în Caransebeș
Telefon Nr. 30.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurs,
edict etc. publicate de 3 ori, dacă conțin
până la 150 de cuvinte 30 Lei, până la 200
de cuvinte 45 Lei, de aci în sus 60 Lei.

Cu ce-I suntem noi datori lui Iisus Hristos?

de preotul C. Morariu.

Tot așa ca apostolii au crezut în Iisus și toți mucenicii și sfinții și dreptii lui Dumnezeu, deși cei mai mulți din ei n'au văzut și n'au auzit minunile dumnezeiești de-a dreptul dela Mântuitorul. Și fericiți sunt toți cari au crezut și cred, fără să vadă, că zice Iisus Hristos către Toma: „*Fericiți sunt cei ce n'au văzut și au crezut*” (Ioan 20, 29). Ca creștini adevărați suntem dară datori să credem și noi mai întâi că în nimeni altul nu este mântuire, decât numai în Iisus Hristos, și „*că în numele lui Iisus trebuie să se plece tot genunchiul al celor cerești și al celor pământești și al celor de de supt, și toată limba să mărturisască că Domn este Iisus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl*” (Filip. 2, 10—12).

Ce mai avem să credem despre Iisus Hristos, ni arată întrebarea pusă odată de Iisus apostolilor Săi zicând: „*Cine zic oamenii că sunt Eu Fiul omenesc?*” (adecă de cine mă țin pe Mine oamenii? (Și apostolii au răspuns: *Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții zic că ești Ilie și încă alții zic că ești Ieremie ori unul din prooroci!*” Și Iisus iarăși i-a întrebat: „*Dară voi cine ziceți că sunt Eu?*” La întrebarea aceasta a răspuns apostolul Simion Petru: *Tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu!*” Atunci Iisus i-a zis lui Petru: „*Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că trup și sânge nu și-a descoperit fie aceasta, ci Părintele Meu cel din cereruri.*” (Mat. 16, 13—18). Iisus i-a întrebat odată și pe Fariseii cei fățarnici: „*Ce vi se pare de Hristos, al cui Fiu este El?*” Și ei au răspuns: *Al lui Dăvid!*” (Mat. 22, 41—43). Din întrebările și răspunsurile acestea înțelegem că, deși lumea de pe timpul acela socotea că Iisus este un om mare, crezând că El ar fi Ioan Botezătorul cel înviat din morți, ori proorocii Ilie și Ieremie ori alt prooroc în-

viat, ori fiul lui Dăvid, totuși Iisus numai pe apostolul Petru l-a fericit, pentru că numai el a mărturisit curatul adevăr, anume adevărul că Iisus este Fiul lui Dumnezeu celui viu spre deosebire de zeii cei morți idolești, dară și Petru n'a mărturisit acest adevăr cu puterea minții sale, ci numai cu ajutorul dumnezeiesc.

Iată dar că noi anume trebuie să mai credem că Iisus Hristos este „*Fiul lui Dumnezeu celui viu*” (Mat. 16, 17), după cum singur glasul lui Dumnezeu Tatăl a mărturisit la botezul lui Iisus, zicând: „*Acesta este Fiul Meu cel iubit*” (Mat. 3, 17); trebuie să mai credem că Iisus Hristos este unul născut Fiu al Tatălui, de oarece zice s. evanghelist Ioan: „*Unul născut Fiul, care este în sinul Tatălui, a spus că nimeni nici odată nu l-a văzut pe Dumnezeu*” (Ioan 1, 18); trebuie să mai credem că Iisus Hristos s'a născut din Dumnezeu Tatăl mai nainte de toți vecii și este de o fire și de o ființă cu Tatăl, din care pricină și zicem în „Cred” că s'a născut „*lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat*”. Numai cu persoana este Dumnezeu Iisus Hristos deosebit de Dumnezeu Tatăl, fiind El adecă a doua persoană a Sfintei Treimi. Mai departe trebuie să mai credem că Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este cuvântul cel vecinic al Tatălui, după cum zice s. evanghelist Ioan, că: „*la început era cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul și prin Trănsul (adecă prin cuvântul Iisus Hristos), toate s'au făcut și fără de Dănsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut*” (Ioan 1, 1—4). Acest vecinic cuvânt și Fiu al lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat este chiar Acela, pe care Dumnezeu Tatăl îndată după căderea strămoșilor Adam și Eva a făgăduit că-L va trimite spre mântuirea neamului omenesc, și ni L-a și trimis cu neșpusa Sa iubire de oameni, ca să fie înțelepciunea, dreptatea, sfințirea și mântuirea noastră. Acest cuvânt al lui Dumnezeu a luat cu împreună lucrarea Duhului Sfânt trup omenesc în pântecul prea curatei fecioare Maria, precum

zice s. evanghelist Ioan (1, 14): „*Și cuvântul trup s'a făcut*“ și așa, fiind Dumnezeu adevărat și om adevărat, El este Mântuitorul care ne-a slobozit din cătușele păcatului strămoșesc, din cătușele morții, ale iadului și diavolului cu puterea, ce ca Dumnezeu o are asupra păcatului, asupra morții, a iadului și a diavolului. După păcatul strămoșesc oamenii de fel nu se mai puteau apropia de Dumnezeu fără un mijlocitor, care cu sfințenia sa să-i fi plăcut lui Dumnezeu și cu firea sa să se fi ținut de omenime. Mijlocitorul acesta este Dumnezeu -- Omul Iisus Hristos. El singur a putut să ne mântuiască și ne-a și mântuit cu sângele Său ce l-a dat răscumpărare pentru păcatele noastre.

Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, este Mântuitorul nostru, este și Mijlocitorul nostru la Dumnezeu Tatăl prin sângele Său ce l-a vărsat pe cruce. El este Câștigătorul iertării păcatelor noastre, este Domnul și Judecătorul nostru, este singura noastră Mângâiere, este Puterea la orice fapte bune, este Mântuirea și Fericirea noastră. Toate acestea taine mari și adevăruri vecinice și celelalte ce se mai țin de dânsule le aflăm în S. Scriptură vestite de prooroci, întărite cu cuvinte și minuni de însuși Hristos, predicate de apostoli, le aflăm în istoria bisericească pecetluite cu sângele a nenumerați mucenici și primite cu însuflețire de adevărații creștini din toate timpurile și din toate locurile. Acestea taine și adevăruri trebuie dară să pătrundă și sufletul nostru și inima noastră cu frică și cu cutremur, dar și cu evlavie, iubire, mulțămire și ascultare către Iisus Hristos, și dacă suntem și vrem să rămânem creștini adevărați, apoi numai decât trebuie să credem și să zicem și noi despre Iisus: „*Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu*“ (Mat. 16, 17) „*Tu ni ești făcut dela Dumnezeu înțelepciune și dreptate și sfinține și răscumpărare*“ (1 Cor. 1, 30), „*Tu, Isuse Hristoase, ești Domnul și Dumnezeul nostru*“.

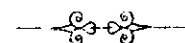
Dar noi suntem datori cu credință adevărată nu numai față de persoana lui Hristos, ci și față de învățătura Lui. Orice învățătura omenească a poți tâlcui cum vrei, poți respinge din trânsa ce nu-ți place și poți primi ce-ți place, pentrucă nici un om nu poate chezașni pentru adevărul și curăția învățăturii sale, măcar de ar fi și cel mai vrednic, cel mai învățat și cel mai înțelept. Cu totul astfel e însă învățătura lui Hristos. Ea nu-i cuvânt omenesc, nu-i înțelepciune lumească, ci cuvânt dumnezeiesc, înțelepciune cerească și curat adevăr vecinic. Dacă credem dară toate cele ce le-am spus mai înainte despre persoana lui Iisus și vrem să avem și folos de credința aceasta, apoi numai decât trebuie să mai credem că și învățătura lui Hristos este dumnezeiască, este chiar voia cea

sfântă a lui Dumnezeu, și așa dară să primim cu inimă curată de orice îndoială toată învățătura aceasta, nu pentrucă ea este înțeleaptă și vrednică să fie primită de fiecare om, ci pentrucă este însăși înțelepciunea lui Dumnezeu, și pentrucă Dumnezeu nici nu poate înșela și nici nu poate fi înșelat. Ba încă mai mult, noi trebuie să ni întocmim și toată viața după învățătura lui Hristos, că numai urmând-o aievea ne putem mântui, iară călcând-o osânda vecinică ne așteaptă.

Învățătura Fiului lui Dumnezeu este și trebuie să rămâe lege vecinică pentru omenime, căci ea este chiar învățătura lui Dumnezeu Tatăl, precum singur Hristos ni spune: „*A Mea învățatură nu-i a Mea, ci a Celui ce M'a trimis pre Mine!*“ (Ioan 7, 16). Și iarăși mai zice singur Hristos: „*Tatăl, care M'a trimis, Mi-a dat poruncă ce să zic și ce să grăiesc, știu că porunca Lui este viață vecinică. Deci cele ce Eu le grăiesc, le grăiesc așa, precum Mi-a zis Mie Tatăl*“ (Ioan 12, 49 și 50). Dacă vrem dară să ne mântuim, trebuie să credem numai decât nu numai că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și adevărat Dumnezeu, ci că și învățătura Lui este cu adevărat dumnezeiască, și trebuie să și urmăm acestei învățături cu toate cugetele, cu toate vorbele și cu toate faptele vieții noastre, că zice s. apostol Ioan: „*Lumea și poșta ei trece, iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veci*“ (1 Ioan 2, 17).

Fără credință și fără botez nu este mântuire, că zice singur Iisus Hristos: „*Cel ce va crede și se va boteza se va mântui*“ (Marcu 16, 16). Și s. Ioan Botezătorul zice că fără credință în Iisus Hristos nimeni nu se poate mântui. El zice: „*Cel ce nu crede Fiului nu va vedea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el*“ (Ioan 3, 36). Ba „*cel ce tăgăduiește pe Fiul, acela nu-l are nici pe Tatăl*“ (Ioan 2, 23), adică unul ca acela e un om fără Dumnezeu. Este dar zădarnic lucru a crede numai în Dumnezeu Tatăl, că zice s. evanghelist Ioan 5, 23: „*Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește nici pe Tatăl cel ce L-a trimis pe El*“, și un om ca aceasta rămâne în osândă, de oarece Hristos zice: „*Cine nu crede în numele unui născut Fiul al lui Dumnezeu, iată osândit este*“ (Ioan 3, 18). Ce-i mântuirea? Ea-i câștigarea vieții celei vecinice! Și ce-i viața cea vecinică? Iisus ni răspunde: „*Aceasta este viața vecinică, ca (oameni) să Te cunoască pe Tine (Părinte) singur adevărat Dumnezeu și pe care L-ai trimis, pe Iisus Hristos*“ (Ioan 17, 3).

(Urmează)

Istoricul și însemnătatea stupăritului.

de Petru Bohariu preot în Șoșdea

(Continuare)

Ceara. Un alt produs al albinei este ceara. Multă vreme s'a crezut și se mai crede și astăzi, că ceara o aduc albinele gata din flori și anume pe picioare. Dar nu. Pe picioare aduc numai polen — praf de floare, ce amestecat cu miere le servește de nutreant lor, dar îndeosebi puietului.

Ceara o produce albina în organismul său, dar numai atunci, când mănâncă multă miere, în formă de solzi apoi o asudă din corp, folosindu-se la zidirea fagurilor trebuincioși. Producerea de ceară se poate asemăna cu cea a unsoarii de porc, care numai atunci se îngrașă, dacă mănâncă cucuruz mai mult decât ce-i trebuie pentru existență; întocmai așa și albina produce ceară numai, dacă consumă multă miere. Ca să producă un kg. ceară trebuie să consume 10 kg. miere plus 1 kg. polen și apa necesară. Ceara pentru stupăritul rațional e de o capitală importanță. Din ceară prin presa de faguri inventată de Ritsche se fac fagurii măestriți, adică bazele lor, pe cari albinele le continuă, le zidesc mai departe, în felul acesta se termină mai îngrabă zidirea fagurilor și se dă de cătră stupar directivă albinelor, ca să construiască numai faguri buni și nu și de cei mari, din cari ies trântorii, cari nu muncesc de fel, ci mănâncă numai la miere, ca niște hale, ce nu se mai văd sătule.

În medicină ceara are un loc însemnat. Pentru răni, arsuri și mușcături e un leac minunat și îndeosebi poporul nostru să știe folosi de ea la multe rele. Dupăcum știm, se folosește în uzul bisericii ortodoxe, și la diferite ocaziuni și obiceiuri în casele particularilor, apoi și pentru vedere — luminat, întrebuințare, ce a fost în trecut cu mult mai mare în lipsa mijloacelor de luminat. Tot în trecut, din ceară se făceau papirusurile și tablele cerate, apoi se întrebuința la conservarea cadavrelor etc. Astăzi încă se folosește în mare parte în diferitele industrii de cătră fabricile de hârtie cerată, pânză cerată, unsoare de ghetă, obiecte decorative, flori artificiale etc.

Pentru a arăta, că ce avere națională reprezintă mierea și ceara, țin să amintesc datele statistice din anul 1878, când numai în Bănatul noastră s'a valorizat miere și ceară în sumă de 4,000.000 cor. zic patru milioane cor. Ce sumă pe vremea aceea!

Acesta ar fi folosul direct al stupăritului, adică mierea și ceara, cari dupăcum văzurăm e foarte mare, scoțându-se prin albine mari bogății din pământul bincuvântat al țării noastre.

Știu, că cei mai mulți sunt în credința, că folosul ce-l aduc albinele e numai mierea și ceara ș'apoi s'a sfârșit.

Sunt însă foloase cu mult mai mari, foloase ce rezultă din stupărit indirect și anume: *Fructificarea florilor*, fără de care nu ar fi sămânțe, nu ar fi rod.

Este știut, că fără fructificare nu se produce rod și așadară nici înmulțire la nici o vietate. Și deoarece pomii și florile și peste tot toate plantele pământului,

— ca unele ce au viață în felul lor și se deosebesc între sine ca gen masculin și femein — încă stau sub porunca înmulțirii, urmează deci, că și la ele trebuie să se facă împreunarea sau fructificarea, care este indispensabilă.

Cum se face însă această fructificare, bine știind, că plantele, deci și florile lor sunt legate de loc și nu se pot mișca? Ca în tot locul și aici vedem *Înțelepciunea lui Dumnezeu*, vedem Mâna Creatorului, care a pus în flori miere, ca florile prin această dulceață să atragă insectele și îndeosebi albinele, cari intrând în floare, ca să sugă mierea, se umplu pe corpul lor păros de sămânță, de praful fin, pe care-l vedem în lăuntru florilor, sboară apoi la alte multe flori făcând tot așa, când apoi se lipește, se întâlnește praful — sămânța masculină cu cea feminină și astfel se face fructificarea, în urma căreia se produce rodul, care e sămânța (de trifoi, rapiță etc.) și poamele, apoi castraveții bostanii, pepenii etc. Și e interesant faptul, că îndată ce s'a fructificat o floare, acea floare mai mult numai produce miere, ca așa să nu mai fie cercetată de albine (fiind scopul ajuns), ci albinele să caute dulceața în celealalte flori nefructificate încă și astfel să se facă împreunarea la toate floricelele. Tot pentru posibilitatea fructificării, albina caută miere un timp oarecare numai în același soi de flori, despre ceea ce se poate convinge orișicine, eu însum am urmărit cu mare atențiune lucrul acesta și m-am convins, că de fapt, unele albine umblă numai la florile de pruni, altele numai la florile de măr etc. — *nicicând confundându-le, ceea ce încă e de admirat* cu atât mai vârtos, că în același timp sunt mai multe feluri de flori, toate melifere.

E drept, că la rodirea pomilor și plantelor contribuie și alte insecte precum și vântul și ploaia, toate acestea înse fără albine, în partea lor cea mai mare ar rămânea sterpe, fără fructe; fapt dovedit prin experimentările naturalistilor, între cari însuș Darwin a constatat lucrul acesta, când a scris apoi: „Despre rolul albinelor la fecundațiunea florilor.“¹⁾

În Australia unde nu erau albine, trifoiul da foarte mult nutreț, sămânță însă nu, așa, că sămânța trebuiau s'o cumpere în tot anul, pe bani scumpi, scumpi, din străinătate. Tot în Australia pomii înflorau de minune, dar nu produceau poame îndeajuns și numai dupăce oameni înțelepți au introdus albinăritul s'au produs roduri atât de îmbelșugate, încât trebuiau esportate.

Profesorul Cook a făcut un experiment foarte interesant. A acoperit cu o sită deasă câteva crengi dela pomii ce aveau să înflorească așa, ca să nu ajungă la ele albine ori alte insecte, pecând celealalte crengi le-a lăsat libere — neacoperite și mare ia fost mirarea atunci, când a văzut diferența atât de mare între roduri.

Crengile de măr acoperite (fără albine) au produs

2%	poame, cele neacoperite	20%
păr 0%	„	50%
cireș 3%	„	40%

Evident așadară, că pentru pomii albina e de o deosebită însemnătate și folos. Dar tot atât de prețuite

¹⁾ Enciclopedia Română Tom. II.

sunt și pentru plantele economice. Darwin a acoperit cu sită deasă 100 fire trifoi alb și 100 fire le-a lăsat neacoperite. Resultatul a fost, că cele libere unde, au ajuns insecte și albine, au produs 2700 sămânțe bune; iar cele acoperite, unde așadară nu au ajuns albinele, nici o sămânță bună. Știind lucrul acesta, proprietarii și grădinarii mari, mai toți țin albine pe moșiile și în grădinele lor, dar țin albine și pentru faptul constat, că în jurul stupărilor nu se găsesc respective nu se înmulțesc insectele stricacioase, căci paserile cântătoare primăvara se așază în apropierea stupinilor, pentru ca să se hrănească cu cadavrele și larvele albinelor; iar mai târziu, nefiind acestea destule pentru ele (și acum) și puii lor, caută apoi și nimicesc și insectele din jur. — Cât plătește apoi farmecul unei grădini impopulată cu albine și înzestrată vecinic cu un zumăit dulce și blând în zilele frumoase de vară? Cu o muzică armonioasă, pe care auzindu-o de sus — din sborul albinelor — vrând-nevrând ți-se atrage atențiunea spre sferele înalte, îți apare înainte Înțelepciunea și Puterea lui Dzeu, când cu adevărată evlavie și recunoștință trebuie să exclami: „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este destul spre lauda minunilor Tale“.

Dacă știm toate lucrurile acestea — onorațiilor și în Christos iubiților Frați! dați-mi voe Vă rog, să pun o întrebare dictată mie de cel mai cald sentiment românesc: *Oare nu e datorința noastră a tuturor inbitorilor de Țară, buni Români și mai ales a noastră a preoșilor și învățătorilor — făuritorii și conducătorii firești ai poporului românesc — să vestim cu glas de arhanghel marele folos al stupăritului, pe care să-l lățim, să-l răspândim cu toată dragostea noastră românească, printr-o țară economică, cum este Scumpă noastră Românie — pelângă folosul direct de milioane eșite din miere și ceară — albinele mai au o îndoită însemnătate — pentru rodul îmbelșugat al atât de mulți doritul și de noi toți inbitul pământ românesc și anume, — prin fecundarea pomilor și a plantelor economice. Acest folos indirect e de cinci ori mai mare decât cel direct, adică ca mierea și ceara.*

Prin stupărit să sporește în mod simților averea noastră națională; prin mierea și ceara esportată se îmbunătățește, se ridică valuta, crește valoarea banului nostru românesc.

Statele apusului pentru acest lucru au și protejat și au ajutat chiar materialmente pe toți începătorii și iubitorii de stupărit. Insaș Ungaria știm, că a înființat școli, modele de stupărit, a aranjat în tot anul cursuri de stupărit, gratuite, pentru preoți, învățători, economi etc la Gödöllő, Târgul-Mureșului și în alte locuri, a avut — bine plătiți — învățători și chiar profesori apicultori ambulanți, de valoare. Prin societățile apicole bineorganizate și de stat mult sprijinite, a dăruit dulapuri — lăzi, stupi și uneltele trebuincioase stuparilor începători și mai lipsiți de mijloace. În timpuri nefavorabile pentru stupărit a împărțit chiar zahăr stuparilor și încă pe un preț bagatel atunci, când altfel nici pe bani scumpi nu se putea cumpăra. A spesat deci anual

milioane pentru stupărit. De ce? Numai și numai pentru ca stupăritul să se răspândească în gradul cel mai mare posibil, — bine știind, că acelea milioane se replătesc indirect numai din pomărit, grădinărit și sămânțe, nemai vorbind de ceară și miere.

(Urmoază)

Școalele profesionale.

În Nr 38 al Gazetei Transilvaniei se publică o scrisoare din București, în care „Un profesor pensionat“ zice:

„Atât d-l Alex. Vaida cât și d-l dr. Mihai Popovici s'au rostit acum câte-va zile cu o precizie ce nu suferă interpretare pentru menținerea școlilor profesionale. Aceste școli au dat roade binecuvântate și dau și astăzi absolvenți nu numai bine pregătiți, dar cu un fond sufleteș curat — comoară pe care o păstrează toată viața lor. Educațiunea morală în școlile profesionale a fost o bază puternică pentru păstrarea unui suflet cinstit și demn în tinerețea românească — dând sub raportul acesta, față de școlile din Vechiul regat, bărbați mult mai bine pregătiți pentru viața socială. Ori-care dintre absolvenții școalelor noastre profesionale a făcut carieră de seamă în Vechiul regat deși împotriva obiceiurilor de favorizare și nepotism au avut de luptat mai mult.“

Liceul din Brașov, de pildă, a dat străluciți cetățeni, cari s'au ilustrat pe terenul literar ori politic, ori științific.

Tinerii cari porneau la lupta vieții de pe băncile școlilor noastre profesionale au fost, de nețăgăduit, superiori absolvenților liceelor din Vechiul regat — mai ales pe vremea bacalauriatului, când rămăneai ades uimit de puțina pregătire a acestora.

Dar superioritatea cea mare a acestor școli este tocmai educațiunea sufletului, ceea-ce aproape a lipsit școlilor de Stat din Vechiul regat. De suflet nu s'a prea avut grijă și generațiile au crescut cu un dor de îmbogățire și de repede pricopseală, influințate de un acut arivism, gata să nu țină seamă de morală chiar atunci, când ambițiunea era satisfăcută prin dol sau furt — această lipsă gravă a școlii vechi românești de peste munți a pus-o într-o inferioritate vădită față de Ardeal.

Ori tocmai astăzi, când avem mai multă nevoie de o sănătoasă educație sufletească pentru îndreptarea moravurilor societății românești... — ca profesor bătrân sfătuesc să nu se caute o repede statificare a școlilor profesionale, ci, cum au zis fruntașii ardeleni, Statul să le ajute, ca să poată avea un corp didactic corespunzător situației culturale de astăzi“....

Ș T I R I

Căsătoria Principesei Marioara cu Regele Alexandru al Sârbiei s'a fixat pe ziua de 4 Iunie a. c., și va avea loc în Belgrad. În vederea acestui act s'au început la Belgrad pregătirile necesare. Populația Iugoslaviei pregătește daruri prețioase pentru viitoarea ei Regină.

Regele Alexandru al Sârbiei părăsind capitala Bucureștilor a dăruit suma de 60.000 lei pentru a fi împărțită de primărie săracilor Bucureștilor.

Esamen de cualificațiune preotească. Luni în 14/27 Februarie a. c. s'a ținut esamen de cualificațiune preotească prezentându-se absolvenții de teologie Aureliu Alexiu, Mihail Ienea, Iuliu Nicolaeviciu, și George Terebențiu. Dintre acestia Mihail Ienea și George Terebențiu au obținut calculul general *distins*, iară Aurel Alexiu și Iuliu Nicolaeviciu *bun*.

Deasemenea s'a supus examenului și învățătorul Trăilă Bogdan, obținând calculul *bun*.

„Fondul de excursiuni al elevilor dela Institutul teologic diecezan ort. rom. din Caransebeș”. Fruntașul econom din Criciova, *Iosif Cătană*, a dat pe sama Fondului frumoasa sumă de 500 Lei din incidentul căsătoriei ficii sale *Eva* cu candidatul de preoție *Iuliu Nicolaeviciu*. Mulțămitele noastre pentru fapta vrednică de a fi pildă tuturor eparhișilor noștri. Caransebeș la 1 Martie n. 1922. --- *Dr. Petru Barbu*, președinte. *Ioan Medeleau*, cassier.

Contopirea ministeriului comunicațiilor cu cel al lucrărilor publice să va face cu începere dela 1 Aprilie a. c., întocmindu-se un buget comun. Căile ferate vor primi o largă autonomie, având ministrul numai dreptul de control.

† **George Popoviciu**, fost protopresbiter în Siria, apoi asesor consistorial ordinar (referent) la Consistoriul din Arad, a adormit în Domnul în comuna Miniș. Ca un fruntaș al clerului și neamului nostru a luat parte la toate actele culturale și politice românești. Dumnezeu să-l odihnească în pace.

71 milioane în aur se vor aduce din Viena cu un tren special la București, ca rest din partea revenită României din lichidarea băncii austro-ungare.

Procesul ucigașilor avocatului Dr. Șenchea. Se știe că în toamna anului 1916, deodată cu retragerea armatei și autorităților ungurești din Ardeal, s'a pornit o strașnică urmărire a românilor întâmplându-se multe omoruri. Așa jandarmii au prins pe avocatul fruntaș Dr. I. Șenchea din Făgăraș, și l-au împușcat. Ca autor moral al asasinării avocatului Șenchiea a fost acuzat avocatul Taglicht, invinováțit și de executarea mai multor alți români. Procesul s'a terminat la tribunalul din Brașov, care a condamnat pe avocatul Taglicht la 12 ani temniță grea cu pierderea drep-

turilor cetățenești și cu pierderea dreptului de a exercita advocatura timp de 10 ani, după ce își va ispăși pedeapsa; apoi ca se dea familiei Șenchea 300.000 lei despăgubire.

Directorii și profesorii izraeliți din Budapeșta dimiși din serviciu. Consiliul comunal din Budapeșta a hotărît dimiterea tuturor directorilor și profesorilor izraeliți din posturile lor avute la școalele susținute de oraș, care hotărâre a fost confirmată de ministrul cultelor și instrucțiunii Vas.

Contele Károlyi Mihály fostul președinte al republicii populare ungurești, după cum anunță un ziar din Cluj, a hotărît să-și vindă moșiile sale.

Au apărut

în editura institutului de editură
„CARTEA ROMÂNEASCĂ”

VOLBURA
(POEZII)

de

Const. A Siminei

Prețul Lei 14--

DE ALE LUI PĂCALĂ

Comedie populară în 4 acte

de

C. Frunză

Prețul Lei 6--

POEZII

de

M. Eminescu

ediția nouă

Prețul Lei 12--

OPERE COMPLETE
BALADE ȘI IDILE

de

George Coșbuc

ediție nouă

Prețul Lei 15--

RĂZBOIUL ROMÂNIEI

Trăderea Rusiei Tariste

Documente oficiale cu o prefață de un diplomat

Prețul Lei 6--

De vânzare la principalele Librării din Tară.

PRIMA CASSĂ DE PĂSTRARE DIN CARANSEBEȘ.

CONVOCALE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș“ sunt invitați la

XLV. Adunare generală ordinară

care se va ține în Caransebeș la 12 Martie 1922 st. n. la 1/2 11 ore a. m. în localitățile Institutului.

ACTIVA — AKTIVA

CONTUL BILANȚ

		Lei	bani
Cassa — Kassa Vorrat			
Numerar — Baargeld	405471.91		
Monete străine — Valuten	9453.76	414925	67
Capitale elocate la bănci — Bei Banken plazierte Kapitalien		454394	32
Portofoliul cambial — Wechsel Portefeuille		1516910	60
Efecte proprii — Eigene Wertpapiere		1186564	54
Conturi curente acoperite — Gedeckte Konto Korrent Forderungen		7460652	79
Imprumuturi ipotecare — Hypotekar-Darlehen		63899	96
Dătoria orașului Caransebeș — Darlehen der Stadt Caransebeș		325000	—
Mărfuri — Vorräte an Waren		1113910	62
Cauțiuni și garanți — Kautionen und Bürgschaften		300000	—
Edificiul institutului — Institutsgebäude		118000	—
Realități — Immobilien		16988	34
Inventarul prăvăliei, așezarea, butoaie — Geschäftsinventar, Einrichtung, Gebinde, Bottiche		181489	45
Inventarul institutului — Bankinventar			50
		13152736	79

SPESE — LASTEN

CONTUL PROFIT ȘI PERDERI

		Lei	bani
Salarii, spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto-postal, telefon și telegrame — Gehälter, Reise und Geschäftskosten, Drucksorten, Briefgebühren, Ferngespräche und Drahtungen		255583	06
Impozitele și competențele — Steuer und Gebühren		124483	53
Amortizarea pretenziunilor dubioase — Abschreibung dubioser Forderungen		3715	79
Profit — Gewinn:			
Reportat din anul 1920 — Vortrag vom Jahre 1920	5048.68		
Net în anul 1921 — Reingewinn im Jahre 1921	165137.69	170186	37
		553968	75

Caransebeș

DIRECȚIUNEA

Dr. Cornean m. p.

Schiller m. p.

Szana m. p.
președinte — Präsident.

Schwab m. p.
director general — leit. Direktor.

Bastius m. p.

Burdia m. p.

L'am revidat și aflat exact

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE

Leopold Radó m. p.
președinte — Präses.

Róbert Halle m. p.

Rudolf Klein m. p.

Dr. Valeriu Meda m. p.

Dr. Alexandru

ORDINEA ZILEI:

1. Alegerea a duor acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Pertractarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Propunerea și decidera remunerăției a Comitetului de supraveghiere.
4. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
5. Propuneri insinuate în senzul statutelor § 25.

Caransebeș, la 1 Martie 1922.

DIRECȚIUNEA.

N. B. Conform § 22 din statutele institutului, acționarii cari doresc a lua parte la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiații lor sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 4 zile se depoziteze acțiunile lor dinpreună cu cupoanele nescadente la cassieria noastră, sau la cassieria BĂNCEI BANCA MARMOROSCH, BLANK & Co. S. A. București, sau BANCA TIMIȘOAREI ȘI SOC. COMERCIALĂ PE ACȚIUNI TIMIȘOARA, și sucursalei ei.

BILANZ-KONTO

PASIVA — PASSIVA

	Lei	bani
Capital societar — Aktienkapital		
cu cupoanele îndreptite pe anul 1921 — Mit Kupon 1921	1000000	—
" " " " " 1922 — " " 1922	1000000	—
Fond de rezervă* — Reservefond*	2000000	—
Fond pentru diferența cursului — Kursdifferenzen Fond	410054	—
Fond de penzie — Pensionsfond	250000	—
Fondul pentru zidirea spitalului — Fond für ein erbauendes Spital	25102	68
Depuneri spre fructificare — Einlagen	2100	—
pe libel — auf Sparbüchel	5676138	78
în cont curent — im Konto Korrent	1061742	—
Creditori — Kreditoren	6737880	78
Imprumut ipot. cedate — Credierte Hypotekar-Darlehen	2991491	71
Cauțiuni și garanți — Kautionen und Bürgschaften	37798	23
Dividende neridicate — Unbehobene Dividende	300000	—
Posiții transitoare — Transitorische Posten	19329	47
Profit — Gewinn	208793	55
Reportat din anul 1920 — Vortrag vom Jahre 1920	5048	68
Net în anul 1921 — Reingewinn im Jahre 1921	165137	69
	13152736	79

*La caz de acceptare a propunerii Direcționale, fondul de rezervă ar crește la Lei 490,00
*Nach Annahme des Direktionsantrages wird der Reservefond Lei 490,000.— betragen.

GEWINN- UND VERLUST-KONTO

VENITE — ERTRÄGNISSE

	Lei	bani
Profit reportat din anul 1920 — Gewinnvortrag vom Jahre 1920	5048	68
Dobânzi, provizii și venitul după mărfuri — Zinsen, Provisionen und Gewinne an Waren	531852	38
Venitul a imobilului — Erträge der Immobilien	17067	69
	553968	75

31 Decembrie 1921.

Fischer m. p.

director executiv — Geschäftsführender Direktor

DIE DIRECTION:

Dr. Hegyesi m. p. Marcoulescu m. p. Panco m. p. Pauck m. p. Rezacs m. p.

Tabacovici m. p.

Geprüft und richtig befunden:

DER AUFSICHTSRAT:

Reichl m. p. Cornel Sclopon m. p. Pavel Szeltmann m. p. Petru Straub m. p. George Tirbu m. p.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș.

E singura librărie din
întregul Banat unde se
poate găsi orice fel de
cărți literare științifice etc.

Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș.

Dreptul de opțiune după 30
buc. acții „Victoria“ din Arad e
de vinzare.

Ofertele sunt a se adresa Con-
sistoriului diecezei ort. rom. a Ca-
ransebeșului cel mult până în 10
Martie nou 1922.

Dimitrie Mițescu

Pictor și decorator

ORȘOVA, Str. R. Decebal Nr. 286.

Primesc orice comandă de pictură-decorativă
pentru biserici. — Timpul fiind greu de a se
picta din nou unele biserici în special primesc
orice renovare a cadrelor și decorului.

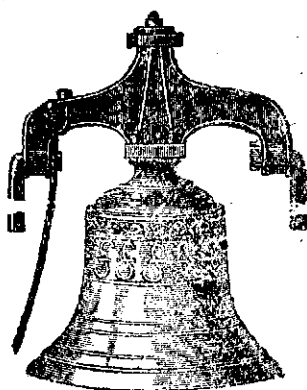

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote

și fabrică de scaune de fer pentru clopote

TIMIȘOARA-FABRIC.

47—52

Calculări de preț să trimit gratuit.